

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/121/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010526
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712010526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013, v konaní pred samosudcom Mgr. Janette Nôtovou, v trestnej veci obžalovaného Š. O., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný Š. O. F. I. D. L. Y. V. , nar. XX. XX. XXXX vo R., trvale bytom C. N. XX,

je vinný,

že

dňa 20. 09. 2010 v čase okolo 19.00 h v pohostinstve U Milana, v obci C. N., okres R. verbálne, a potom aj fyzicky napadol M. Č., nar. XX. XX. XXXX tým spôsobom, že si tohto počkal na chodbe pred toaletami, kde ho otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na zem, kde ho ešte niekoľkokrát kopol do oblasti tváre, čím spôsobil M. Č., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX zranenia, a to zlomeninu sánky v oblasti pravého ramena a zlomeninu spodiny ľavej očnice, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 40 dní,

t e d a

- inému ublížil na zdraví,
- dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

-prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť škodu:

- poškodenému M. Č., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX vo výške 2.233,50 eur ako bolestné,
- poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava 55, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874 vo výške 815,11 eur ako náhrada zdravotných nákladov za poškodeného M. Č.,
- poškodenému Krajské riaditeľstvo hasičského a záchranného zboru N. N., G. XX vo výške 705,85 eur ako náhrada služobného príjmu.

o d ō v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra vo Zvolene podala na tunajšom súde dňa 13. 07. 2012 obžalobu proti obžalovanému Š. O. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol dňa 16. 10. 2012 a obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Súd pri tom vychádzal zo zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods.10 Tr. poriadku „in dubio pro reo“, pretože sa napriek dokazovaniu na hlavnom pojednávaní nepodarilo rozptýliť pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok. Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To 8/2013 zo dňa 29. 01. 2013 zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil tunajšiemu súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor, že z vykonaných dôkazov sa ponúka úplne opačný právny názor, ako ho vyslovil I. stupňový súd. Na odstránenie nejasností nariadil súdu dopyčuť svedkov R., S., M. O. - na obsah verbálnej hádky medzi obžalovaným a poškodeným po ich návrate, vypočuť tiež oznamovateľku trestného činu - manželku poškodeného a vykonať konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovaným. Súdu bolo tiež uložené obstaráť náčrt pôdorysu inkriminovaných priestorov pohostinstva, aby sa dalo zistiť, či sa do priestorov chodby vedúcej k WC dá vstúpiť len z priestorov pohostinstva alebo aj z vonku. V intenciách rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica, súd doplnil dokazovanie a následne hodnotil nasledujúce dôkazy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16. 10. 2012 prehlásil, že je nevinný. Ku skutku samotnému uviedol, že bol v miestnom pohostinstve spolu s kamarátmi O. A., F. G. a M. O., sedeli spolu v boxe a popíjali. O nejaký čas šiel sám na toaletu. Keď tam prišiel, videl ako poškodený M. Č.Š. je na toalete a vykonáva malú potrebu. On sám šiel na veľkú, zavrel sa do kabínky a počul ako M. Č. odišiel. Na toalete sa zdržal asi tri minúty, počas toho nepočul, že by niekto prišiel. Ako sa vracal z toalety, na chodbe videl ležať na zemi M. Č., bol tvárou k zemi, nevšimol si na ňom žiadne zranenia, žiadnu krv. Myslel si, že to prehnal s alkoholom, tak sa zohol, že ho ide postaviť na nohy. Na to začal poškodený na neho kričať, že čo robí, aby ho nechal a hneď tam prišiel svedok R.. To bola len chvíľa, pár sekúnd. Na to poškodeného pustil a odišiel do svojho boxu ku kamarátom s ktorými naďalej sedel. Poškodený prišiel do pohostinstva, sadol si do svojho boxu kde ďalej sedel a popíjal. Ešte si medzi sebou vymenili pár škaredých slov, poškodený tam sedel možno ešte pol hodinu a následne aj s pánom S. odišiel. Potom taktiež obžalovaný išiel domov. Nevedel si vysvetliť, prečo ho poškodený označil za útočníka, možno preto, že ho videl ako prvého.

Svedok - poškodený M. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v uvedený deň bol spolu s pánom Veselým, vybavovali pohreb jeho svokrovi a zastavili sa v krčme. Spolu popíjali a keď išiel na toaletu, hneď ako vošiel do chodbičky, obžalovaný do neho sotil, na čo mu povedal: „čo je, ja sa idem vyšŕať“ a hneď na to dostal ranu. Spadol na zem dozadu, nejako nabok. Bol to silný úder na ľavej strane pod oko. Na to ho obžalovaný začal ťahať za jednu ruku a zároveň ho 2-3 krát kopol. Kopy smerovali na hlavu. Sám sa nejako aktívne nebránil, ale začal kričať na krčmára O., ktorého pozná ako kamaráta. Ďalej si priebeh svedok veľmi nepamätal, nepamätal si, či bol celý čas pri vedomí, predpokladal, že svedok O. R. obžalovaného odtiahol dolu. Po útoku pociťoval bolesť, sedel a držal si tvár. Po tých ranách bol mimo. Zrejme sa ešte chvíľu motal aj po tej chodbičke, hádal sa s obžalovaným. S týmto si vykrikovali potom ešte aj dnu v krčme. Pamätal si, že volal 112-ku a počas toho ako nahlasoval, čo sa stalo, mu vypadol mobil, takže nevedel či bolo prijaté jeho volanie. Zotrval v krčme, ešte zrejme niečo popili, čakal, či prídu policajti. Keďže policajti nechodili, odišiel s pánom S. domov. Cestou domov stretol manželku, keď prišiel domov, začal puchnúť, bolo mu zle, preto manželka volala záchranku. Zaviezli ho do žiarskej nemocnice, kde ho hospitalizovali, hoci sám zostať nechcel. Následne ho poslali do Martina na zašívanie sánky, avšak nebol operovaný a bol poslaný do domácej liečby. Doma bol PN asi 40 dní, nemohol jesť, len cez slamku. A taktiež ho mrzelo, že sa nemohol zúčastniť svokrovho pohrebu. Každý deň si musel pichať injekcie proti zrážaniu krvi. K možnému motívu útoku obžalovaného poškodený vypovedal, že keď potom večer prišla do krčmy manželka obžalovaného, vedel prečo dostal, pretože mal s ňou predtým istý konflikt, keď si u nej raz objednával pivo a zaplatil 100-korunou a ona mu nechcela vydať, na to začala byť hysterická, začala vrieskať.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013 súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným, pričom obe strany zotrvali na svojich doterajších výpovediach.

Svedok H. S. uviedol, že bol s poškodeným v krčme, kde vypili pár pohárikov. Následne poškodený odišiel na záchod a dlhšie nechodil. Keď začal nejaký šum, vyšiel sa svedok pozrieť a videl ako poškodený ležal na zemi, nad ním bol obžalovaný, avšak žiadnu bitku nevidel. Videl tam aj viac ľudí okrem poškodeného a obžalovaného, boli to hostia. Čo bolo ďalej, svedok uviesť nevedel, lebo sa len pozrel a hneď si šiel sadnúť späť. S poškodeným sa zdržali v krčme ešte 15 minút alebo pol hodinu a šli domov. Prišli k svokre poškodeného, ktorá je sestrou svedka, tam chvíľu ešte posedeli a videl na poškodenom, že mal na hlave také červené, avšak s odstupom času si už nepamätal o čom sa následne zhovárali. Pamätal si, že potom šiel domov spolu so svojou manželkou, ktorá je t. času nebohá. Výpoveď svedka bola doplnená na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013, pričom svedok k obsahu komunikácie medzi poškodeným a obžalovaným, potom čo sa poškodený vrátil z toalety uviedol, že medzi nimi prebehla výmena názorov, bola to skôr hádka, pričom obžalovaný sa vyhrážal poškodenému, že ho zbije. Prečo mu to hovoril, svedok uviesť nevedel. Pokiaľ predtým vypovedal, že si nepamätal, čo si navzájom vykrikovali, teraz pred súdom vypovedal len to, čo počul, vypovedal pravdu. Ďalej svedok dodal, že z pohostinstva išli spolu s poškodeným do domu svokry, pričom po celý čas išli spolu. Keď prišli na miesto, bola tam prítomná domáca - sestra svedka, ďalej tiež jeho nebohá manželka a bola tam prítomná aj manželka a dcéra poškodeného. Chvíľu tam posedeli a išiel so svojou ženou domov späť. Počas toho ako tam boli, neprišla polícia, ani záchranka. Svedok si nepamätal, či po incidente poškodený volal políciu.

Svedok O. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pracuje v miestnom pohostinstve ako krčmár. V uvedený deň boli ako hostia poškodený i obžalovaný, nesedeli spolu, obaja boli pod vplyvom alkoholu, bolo to na nich vidieť. Stalo sa, že počul na chodbe nejaký hluk, niečo ako šramot, určite nepočul volanie o pomoc. Keď nazrel do chodby, videl ležať poškodeného, obžalovaný stál nad ním a dvíhal ho. Preto ho spolu zdvihli a odprevadili do boxu. Celá situácia mu pripadala tak, že poškodený mal trochu viac vypité, preto spadol. Následne si obaja sadli, prebehla medzi nimi ešte výmena názorov, ale on to viac nesledoval. Neskôr večer prišla manželka poškodeného, niečo od dverí zakričala a odišla preč. Na druhý deň sa prišla ospravedlniť. Na poškodenom si žiadne zranenia nevšimol. Nepamätal si, že by mu poškodený hovoril niečo o napadnutí. Svedok bol dopočutý na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013 a uviedol, že obsah komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným potom, čo prišli z toalety si nepamätal. Vedel však, že sa jednalo o hádku, zvyšovali na seba hlas, ale čo o sebe hovorili, svedok nevedel. Je pravdou, že v ten večer prišla manželka poškodeného a niečo na jeho adresu hovorila, ale čo konkrétne, to svedok uviesť nevedel. Taktiež prišla na druhý deň, sa ospravedlniť s tým, že ak večer povedala nejaké hrubšie slová, ale svedok uviedol, že to tak nebral. Následne bol obhajobou svedkovi predložený náčrtok miesta činu, ktorého vyhotovenie zabezpečila obhajoba (čl. 228a). Svedok potvrdil podľa náčrtku, že pôvodne obžalovaný s poškodeným sedeli v pohostinstve, jednalo sa o uzavretú miestnosť, kde sa nachádzal aj svedok. Ďalej svedok z náčrtku popísal, že z pohostinstva sa vychádza na chodbu, ktorá vedie na toalety ako aj do ďalších miestností. Oproti miestnosti výčapu pohostinstva sa nachádza miestnosť označená ako fajčiarska miestnosť, pričom v čase skutku tam mohli byť nejakí zákazníci, ktorých však z miestnosti pohostinstva svedok nemal možnosť vidieť. Do tejto chodby vedie tiež vchod zvonku, ktorý taktiež z miestnosti pohostinstva nie je vidieť.

Svedok M. O. vypovedal, že v uvedený večer bol v miestnom pohostinstve spolu s kamarátmi G., A. a Š. O.. K incidentu uviedol, že poškodeného došikoval dnu svedok R., nebolo na ňom vidno žiadne zranenia. Obžalovaný mu hovoril, že poškodenému pomáhal vstať na chodbe a následne ho krčmár došikoval dnu. Je pravdou, že si následne ešte poškodený s obžalovaným dost' vulgárne nadávali, ale prečo, to svedok uviesť nevedel. Z krčmy potom odchádzal spolu s obžalovaným, odviezol ich otec obžalovaného. Svedok bol dopočutý na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013 a potvrdil, že po príchode obžalovaného a poškodeného z toalety, sa navzájom slovne napádali, urážali sa, ale svedok nepochopil, čo bolo príčinou tohto. Mal zato, že prvý začal verbálne útočiť Č., ktorý urážal obžalovaného.

Svedkyňa O. O. - manželka obžalovaného vypovedala na hlavnom pojednávaní, že v uvedený deň prišla do krčmy okolo 19.30 hod., možno aj neskôr. Prišla si kúpiť cigarety a kofolu a sadla si do boxu k vtedy nastávajúcej manželke. Vtedy si chlapi niečo po sebe vykrikovali, ale ona to nepočúvala. Uviedla, že si poškodeného nepamätá, situáciu, kedy si poškodený mal u nej objednávať a zaplatiť 100-korunou, z ktorej mu svedkyňa nemala vydať si nespomína.

Na to súd so súhlasom prokurátora a obhajoby oboznámil výpovede svedkov z prípravného konania a to svedka F. G. (čl. 68), ktorý vypovedal, že v uvedený večer prišiel do pohostinstva v čase okolo 20.00 hod. Keď vošiel dnu, pri bare stál Č., ktorému poprial úprimnú sústrasť, keďže mu zomrel svokor a spýtal sa ho prečo je v krčme a bolo na ňom vidieť, že je zjavne pod vplyvom alkoholu. Taktiež svedok videl, že medzi Č. a niekým z partie Š. O. bola slovná roztržka. Okolo 20.30 hod., keď šiel na toaletu, bol na odchode Č., rozlúčil sa s ním. Keď sa vrátil z toalety, Č. tam už nebol, partia okolo Š. O. tam ešte boli. Asi po 10-15 minútach odišiel aj svedok a cestou domov videl Č. 15-20 metrov od domu svokry. Keď prišiel domov, najedol sa, šiel do vane. Na to mu manželka prišla povedať, že pred domom stojí pani Č. a na neho nadáva. Neskôr pani Č. k nim volala na pevnú linku a svedkova matka hovorila, že pani Č. jej vynadala, neskôr pani Č. znovu volala na pevnú linku, čo svedok zdvihol, táto mu vynadala, preto jej povedal, aby sa dala liečiť a v pozadí počul riadny hurhaj, krik. Potom mu volal aj Čakloš a nadával mu. V pohostinstve si na Č. nevšimol žiadne viditeľné zranenie. Rovnako súd oboznámil svedeckú výpoveď I. O. (čl. 67), ktorá uviedla, že je sestrou poškodeného, ktorého bola pozrieť v nemocnici v Žiari nad Hronom, kedy jej poškodený povedal, že ho napadol Š. O. tak, že ho najskôr strčil, udrhel päťou do tváre, následkom čoho spadol na zem a tu ho začal kopať. Taktiež je jej kolegyňou v práci manželka obvineného O. O., rovnako je jej kolegyňou L. Č., ktorá jej uviedla, že sa rozprávala s pani O. a pýtala sa jej, prečo jej manžel napadol M. Č.. Na to pani O. uviedla, že Č. nemá svedkov, nikto mu to nedokáže, že simuluje a nič sa mu nestalo.

Súd rovnako oboznámil výpoveď svedka - splnomocnenca poškodeného OR HAZZ Žiar nad Hronom, ktorý si v mene poškodeného uplatnil škodu za vyplatenú náhradu služobného príjmu pri dočasnej PN za obdobie od 21. 09. 2010 do 31. 10. 2010 v sume 705,85 €. Nárok bol doložený vyčíslením škody (čl. 122, 123).

K zraneniam poškodeného súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného oboznámil znalecký posudok (čl. 164) ako aj predložené lekárske správy (čl. 125 až 131). Na základe znaleckého posudku znalca MUDr. Ľ., ktorý mal k dispozícii predmetné lekárske správy, ako aj vyšetrovací spis, bolo zistené, že poškodený bol prijatý v NaP Všeobecná nemocnica Ž. D. C. na chirurgické oddelenie dňa 20. 09. 2010 o 23.10 hod., pričom bolo zistené objektívne na hlave hematómy a sufúzie na ľavej tvári, edém v oblasti pravej sánky s bolestivosťou. RTG preukázala zlomeninu sánky vpravo bez dislokácie. Bol doporučený preklad na konzultáciu a liečbu na stomatochirurgické pracovisko do O.. Podľa lekárskej správy Univerzitnej nemocnice v O. zo dňa 22. 09. 2010 bola zistená na základe RTG nedislokovaná zlomenina dolného okraja očnice vľavo a ramena sánky vpravo s tým, že sa nevyžaduje chirurgická intervencia. Preto znalec uzavrel, že dňa 20. 09. 2010 boli zistené nasledovné poranenia: zlomenina pravého ramena dolnej čeľuste bez posunu fragmentov. Zlomenina dolného okraja ľavej očnice s prechodnou poruchou senzitivnej vetvy trojklaného nervu, pomliaždenie ľavej lícovej krajiny tváre s krvnou podliatinou, pourazový bolestivý syndróm hlavy. Znalec poukázal na to, že pomliaždenia s opuchom a výronmi ako aj úrazové zlomeniny vznikajú následkom pôsobenia vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru na povrch tela. Mechanizmus vzniku poranení poškodeného spočíval vo viacnásobnom (minimálne 2x) priamom pôsobení vonkajšieho mechanického násillia tupohranným predmetom do viacerých oblastí tváre, v danom prípade zraňujúcim telesom mohla byť ruka útočníka zovretá v päšť, nemožno však vylúčiť ani kopnutie nohou obutou v mäkkej obuvi, prípadne náraz iného tupohranného predmetu s hladkým povrchom. Charakter a lokalizácia poranení svedčia pre úmyselné konanie inej osoby. Ďalej znalec poukázal, že na tele neboli popísané žiadne typické pádové poranenia a preto poranenia, ktoré poškodený utrpel nemajú povahu pádových poranení. Obvyklá doba liečby uvedeného typu poranení je 5 až 6 týždňov. Poškodený bol najmä v úvode liečby obmedzený nutnosťou kludového režimu, príjmu tekutej alebo kašovitej stravy, taktiež nutnosťou celkovej protibolestovej antibiotickej a inej liečby. Znalec po oboznámení sa s výpoveďou poškodeného zo dňa 11. 10. 2010 uviedol, že uvedeným poraneniam zodpovedá popis úrazového deja tak, ako poškodený uvádzal. Ďalej znalec poukázal i na to, že uvedené poranenia v žiadnom prípade nevylučujú schopnosť normálneho pohybu konania, hovorenia s riadnou artikuláciou, rovnako je možné prijímanie tekutín. Nie je výnimkou, keď pacient so zlomenou sánkou, dokonca aj obojstrannou vyhladá lekárske ošetrenie až na druhý deň od utrpenia úrazu.

Súd tiež oboznámil zápisnicu o ohliadke miesta činu a o previerke výpovede poškodeného, spolu s pripojenou fotodokumentáciou.

K listinným dokladom k osobe obžalovaného súd zistil, že tento doposiaľ nebol priestupkovo riešený, ani súdne trestaný. Podľa správy Obecného úradu C. N., v obci požíva dobrú povesť.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 04. 2013 bola ako svedkyňa vypočutá L. Č. - manželka poškodeného. Svedkyňa potvrdila, že v predmetný deň jej manžel, t. j. poškodený Č. spolu s pánom S. pomáhali chystať pohreb, nakoľko jej dňa 19. 09. zomrel otec. Okolo 20.00 hod., keďže neboli doma a nevedela sa manželovi dovolať, prišla k nim domov aj manželka pána S.. Keď sa mu dovolala, hovoril jej, že dostal, ale nevedel presne od koho, potom pán S. povedal, že od Š. O.. Manžel jej vtedy povedal, že volali políciu a čakajú na nich. Keďže sa opätovne nemohla manželovi dovolať, dovolala sa až po trištvrte hodine, tento hovoril, že policajti neprišli a idú domov. Preto sa autom im vybrala naproti a prišli spolu k jej matke. Už vtedy pán S. hovoril, že manžela zbil Š.H. O., ale že on sa nechce do toho starať, a to počula aj jeho žena, t. času nebohá, aj dcéra, aj jej matka. Keďže manželovi bolo špatne, medzi tým volala políciu, policajti však neprišli. Manželovi bolo horšie, tak volali záchranku, ktorá ho zobrala, keďže manžel mal zlé výsledky. Cestou späť šla zistiť do krčmy, čo sa stalo spolu so svojou dcérou. Vtedy stretli pána O., na ktorého nakričala, že čo robili a on sa len zasmial, že manžel dostal a tak mu treba. Potom rovnako v krčme na pána R. nakričala, ako to, že tam manžela zbili. On jej tvrdil, že to nevidel, len počul krik a videl ako ho Š. O. bije a následne ho odtiahol od manžela. Keďže jej manžel túto verziu potvrdil, s tým, že ho vlastne pán R. zachránil, na druhý deň sa šla R. ospravedlniť. To, čo hovoril R., môže potvrdiť aj dcéra, ktorá tam bola prítomná. Taktiež svedkyňa poukázala na to, že nie je pravdou, čo vypovedala pani O. - manželka obžalovaného, že by nepoznala poškodeného. Svedkyňa poukázala na to, že sa pracovne stretávali s otcom pani O., poznajú sa už dávnejšie, a aj v súčasnej dobe spolu dobre vychádzajú. Ďalej svedkyňa predložila súdu výpisy hovorov z telefónneho čísla 0915 818 127, kde je ako používateľ uvedená svedkyňa, avšak svedkyňa potvrdila, že tento telefón používa a aj v minulosti používal jej manžel. Podľa výpisu je zaznamenaný z telefónu hovor 20. 09. 2010 o 20.26 hod. na tiesňovú linku 112, ktorá trvala 3 minúty 15 sekúnd. Taktiež svedkyňa súdu predložila súdu výpis telefonických hovorov z telefónnej stanice 0915 828 780, kde je ako používateľ uvedený poškodený Č., pričom svedkyňa potvrdila, že tento telefón používa ona. Podľa výpisu sú zaznamenané opakované hovory na predchádzajúce telefónne číslo 0915 818 127 dňa 20. 09. 2010 v čase o 18.39 hod., 20.37 hod., 21.16 hod. a 21.20 hod. Následne je o 21.29 hod. hovor na číslo 158, tiesňové volanie polícia, o 21.48 hod. opätovné volanie na tiesňový hovor polícia č. 158 a o 21.49 hod. tiesňové volanie záchranná služba č. 155.

Následne bola vypočutá svedkyňa O. Č. - dcéra poškodeného, ktorá uviedla, že v čase, keď sa skutok stal, bola doma a následne jej volala matka, že otca niekto zbil, tak išla spolu so sestrou a dvomi kamarátkami ku starkej, kde už sedeli pán S., jeho žena, starká, ako aj matka a otec. Pani S. akurát nadávala svojmu manželovi, prečo sa otca nezastal. Potom prišla záchranka, ktorú volali a ona s matkou šli do krčmy, zistiť, čo sa stalo. Cestou šoférovala svedkyňa, mama bola v šoku. Stretli tiež svedka O., ktorý bol podnapitý, vulgárny a vykrikoval na matku, že otca zbili a tak mu treba. Na to šli do krčmy, kde sa mama spytovala, čo sa stalo, lebo bol otec zbitý a krčmár hovoril, že sa bili na chodbe, že on počul krik a od otca ťahal Š. O., aby ho nedokopal.

Keďže strany vo veci navrhovali vypočuť ako svedkyňu pani O., ktorá sa z počutia mala vyjadriť k niektorým okolnostiam týkajúcich sa skutku, súd v danom štádiu trestného konania považoval dostatok dôkazov na rozhodnutie a preto výsluch svedkyne zamietol.

Na základe takto vykonaného dokazovania, súd hodnotil všetky dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. S poukazom na viazanosť právneho názoru vysloveného nadriadeným súdom v zrušujúcom rozhodnutí, súd dospel k záveru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že sa žalovaný skutok stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Bolo preukázané, že poškodený M. Č. dňa 20. 09. 2010 utrpel zranenia popísané v obžalobe, čo bolo potvrdené predloženými lekáorskými správami, ako i znaleckým posudkom. Na základe znaleckého posudku možno jednoznačne uzavrieť, že uvedené zranenia u poškodeného vznikli násilným konaním tretej osoby. Znalec vylúčil, že by zranenia, ktoré utrpel poškodený, mohli vzniknúť napríklad náhodným pádom. Poškodený za páchatel'a tohto skutku od počiatku označoval obžalovaného, ktorý tieto tvrdenia popieral. Tvrdenia poškodeného neboli podporené priamou svedeckou výpoveďou svedka S., svedka R. alebo svedka O., ktorí boli prítomní na mieste činu, avšak samotný priebeh útoku nesledovali. Súd však poukazuje na svedecké výpovede manželky a dcéry poškodeného, ktoré jednoznačne pred súdom potvrdili, že poškodený od počiatku tvrdil, že útočníkom bol obžalovaný, čo pred nimi prehlásil aj svedok S.. Zhodne poukazovali na to, že svedok S. pred súdom o tomto nevypovedal zo strachu, s tým, že sa nechce do veci miešať.

Rovnako potvrdili, že sa dozvedeli od svedka R., že útočníkom mal byť práve obžalovaný a nevedeli uviesť, prečo toto svedok R. v konaní pred súdom nechcel potvrdiť. Námiety obhajoby v tom, že k zraneniu poškodeného muselo dôjsť mimo priestorov krčmy, mal súd vyvrátené svedeckou výpoveďou S., ktorý potvrdil, že po celú cestu domov išiel spolu s poškodeným a nič sa neudialo. Následne po príchode domov, manželka poškodeného vzhľadom na to, že poškodenému bolo zle, volala záchranku, poškodený bol ošetrený a boli konštatované zranenia uvedené v obžalobe. V kontexte týchto dôkazov potom vyplýva logický záver, že ku skutku došlo tak, ako popisoval poškodený, a že páchatelom je osoba označená poškodeným a to osoba obžalovaného. Na námietky obhajoby k nedôveryhodnosti výpovede poškodeného aj v tom smere, že poškodený bezprostredne po skutku mal volať políciu, svedkyňa Č. predložila súdu výpisy hovorov z nimi používaných telefónov, z ktorých je zrejme, že z mobilného telefónu používaného poškodeným bolo tiesňové volanie na linku 112 v čase o 20.26 hod. Keďže čas spáchania skutku bol ustálený na približnú 19.00 hod., uvedený hovor síce nenasleduje bezprostredne po spáchaní skutku, avšak poškodený tvrdil, že najskôr volal na políciu, ale nevedel sa dovolať a z tohto dôvodu sa volané číslo ani nemuselo v danom výpise objaviť. Taktiež súd neuznal námietku obžalovaného, že bezprostredne po incidente nebolo vidno na poškodenom žiadne zranenia. Na základe znaleckého posudku je zrejme, že zranenia u poškodeného ostatné osoby ani nemuseli sledovať, dokonca ani sám poškodený, tak ako aj vypovedal, že sám nepociťoval utrpené zranenia, pretože z lekárskej praxe je mu známe, že nie je výnimočné, keď pacienti so zlomeninou sánky, dokonca aj obojstrannou, vyhľadajú lekárske ošetrenie až na druhý deň od utrpenia úrazu. Preto súd uzatvára, že žalovaný skutok sa stal, páchatelom tohto skutku je obžalovaný Š. O., ktorý svojím konaním po subjektívnej i objektívnej stránke naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona, pretože poškodenému M. Č. ublížil na zdraví a spôsobil mu zranenia, a to zlomeninu sánky v oblasti pravého ramena, zlomeninu spodiny ľavej očnénice, ktoré si podľa znaleckého posudku vyžiadali PN spojenú s liečbou v trvaní 40 dní. Skutku sa dopustil na mieste verejne prístupnom, čím sa dopustil tiež prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný teda svojím konaním narušil práva a právom chránené záujmy spoločnosti na ochrane ľudského zdravia a na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok, verejný pokoj a poriadok.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd postupoval podľa § 34 ods.1, 4 Tr. zákona. Obžalovanému poľahčovalo, že doposiaľ viedol riadny život, doposiaľ sa nedostal do rozporu so zákonom. Priťažovalo mu však, že spáchal viac trestných činov, preto mu súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods.1 Tr. zákona, pričom vychádzal z prísnejšej trestnej sadzby podľa § 364 ods.1 Tr. zákona, kde je trestná sadzba až 3 roky. Pri ukladaní úhrnného trestu platí, ak dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody sú rôzne, dolnou hranicou úhrnného trestu je najvyššia z nich, v tomto prípade bola dolná hranica daná podľa ustanovenia § 156 ods.1 Tr. zákona na 6 mesiacov. Súd s prihliadnutím na osobu obžalovaného a jeho doposiaľ usporiadaný život, považoval za dostačujúce ukladať obžalovanému podmienený trest odňatia slobody. S prihliadnutím na závažnejší následok, kedy ku skutku zo strany obžalovaného došlo bez závažnejšej príčiny, súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody nad dolnou hranicou trestnej sadzby a to vo výmere 12 mesiacov. Výkon tohto trestu bol obžalovanému odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, čo znamená, že pokiaľ počas skúšobnej doby obžalovaný povedie riadny život, súd môže vysloviť, že sa v skúšobnej dobe osvedčil a môže sa na neho hľadieť, akoby nebol odsúdený. V opačnom prípade hrozí, že obžalovaný bude musieť uložený trest vo výmere 12 mesiacov vykonať. Súd takto uložený trest považuje za dostatočný na naplnenie represívneho účelu trestu, ako aj účelu výchovy vo vzťahu k individuálnej, či generálnej prevencii.

Keďže konaním obžalovaného bola spôsobená škoda, súd zaviazal obžalovaného na jej náhradu, ktorá bola vyčíslená voči poškodenému M. Č. v zmysle znaleckého posudku vo výške 2.233,50 € ako bolestné, poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 815,11 € ako náhradu zdravotných nákladov za poškodeného M. Č. a poškodenému KRH ZZ Banská Bystrica vo výške 705,85 € ako náhrada služobného príjmu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v

prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).